

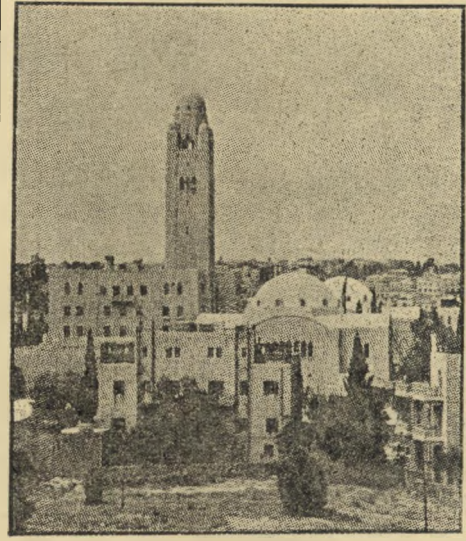
תחרות "ראלי"

זהה את המקום בו מבקרת השבוע נערת "ראלי" וזכה כאחד הפרסים הגדולים: פרס ראשון — זוג אופני "ראלי"; פרס שני — שעון יד נהדר ו-25 פרסים של עטי נלוכוס כל אחד.

תנאי הפתרון:

אל תתלוש את תמונת-הגוף הזו. מספיק לשלוח את הפתרון הנ"ל כון ל"תחרות ראלי" ת.ד. 136, תל-אביב ולציין (א) היכן מבקרת נערת "ראלי" בגליון 983; (ב) את שמך וכחובתך; (ג) אם ברשותך אופניים ואם כן מאיזו תוצרת (ד) מדוע תרצה באופני "ראלי".

(7)

תמונת נוף זאת היא השביעית בסדרה של עשר תמונות נוף שתפורסמה משך השבועות הבאים. בזו אחר זו, במקום זה, זהה מספר תמונות כרצונך ותשוף בהגרלה לפי מספר פתרוניתך.

"ראלי" - אופני הפלדה "RALEIGH" - The All Steel Bicycle

פרס עשר לירות

יזגרל בין פותריו תשבץ "העולם הזה" 983

8	7	6	5	4	3	2	1
			11	10		9	
	16	15		14			12
	20		19		18		17
		24	23		22		21
	30		29	28	27	26	25
36		35	34	33	32		31
	41		40	39	38	37	
		46		45	44	43	42
			50		49	48	47
				53		52	51
					55		54

מאונך: 1. הגדול, ממקודון; 6. שם תר"ר אר ההולם את משה; 9. צעיר הסור; 10. הוצאת ספרים חשובה; 12. תערוכה מסחרית; 14. מה שעל ספורי טאי להשיג באולימפ; 15. בערבון; 17. יישוב בעמק; 18. היא מג' נה על ההדק; 20. "בכס ויעלז"; 21. עיר ללא ראש; 22. היא עמדה דום ב" גבעון; 23. אבי דוד; 25. מאכל מרחבי; 27. מראשי ההסתדרות; 29. ננס; 31. רחבעם לישי; 33. מה שההורים ר"י צים לשאוב מילדי; 35. בן אדם; 38. מה שהולך את בני יעקב מצרימה; 40. פנצ'ר, אבל ב" עברית; 41. אות ה' נצחון; 42. מצות הפילוסופים; 44. מחנה מעצר; 46. חמסין, גם כן בעברית; 47. תקפידו של ד"ר משה טנה בהנחה; 49. עליו ועל ריח אין להתחכך; 50. תשלום עבור הכלה; 51. בעל על חוד התער; 53. בילוי הקיץ; 54. במעמקי הבית; 55. ארצו של מוסקאש.

של הראשון-לציון; 11. יישוב בנגב; 13. אדם המדבר גבוה-גבוה; 14. סמל הגבורה; 16. אומה; 18. איננו עדיף על ברין; 19. הצלחה; 24. דגם; 25. בלעדיו אין קיום לעיתון; 28. אופנה; 30. נביאה; 32. מלבוש הרגל; 34. כמות האנשים המוקצבים לעבודה מסוימת; 36. רפובליקת הכושים; 37. אחת המסכתות; 39. תפוח אדמה מתוק; 43. יחד; 45. שער הלבאי; 46. איש משטרה; 48. ספרי איוב, משלי, תהלים; 50. מטוס קרב רוסי; 52. סוף, אבל ללא התחלה; 53. משכן הציפורים ותנועת הנוער.

הנידון

(המשך מעמוד 3)

היפתח, אבל לא יהיה אל מי לעבור בה. אסיה, החושדת כבר כיום כי ישראל היא שליחת האימפריאליזם המערבי, תחרוך את דינה סופית. כתם נוסף יקדייר את שמה של ישראל.

★★★

הערבה החדשה של מאונ-הכוחות
בין ישראל ומצרים היא נימוק חזק למלחמה. אולם היא גם נימוק חזק מאד נגד המלחמה.

לפני שמונה חדשים השתכנעו רבים, בעל כורחם ונגד צו לבם, כי יש לצאת למלחמה מונעת. או לא היו כמעט סיכויים לקבל נשק מגן. היה ברור כי דרושים כמה חדשים, אולי שנה-שנתיים, עד שהשליט המצרי יעכל את הנושק שלו, יאמן את טייסיו וימאיו. מאזן הכוחות השתנה לרעת ישראל, והיתה קיימת סכנה נוראה שהוא יוסיף להשתנות עוד יותר. היה זה הרקע ההגיוני לטענות המלחמה-המונעת.

עתה, נוצר נימוק חשוב לרחיית ההתמודדות הצבאית ולמתן רשות הריבוי לאמצעים אחרים.

נכון שישראל מוקפת שגאה מחרידה. אולם אין זה נכון שגאה זו מתמידה במשך כל השנים באותה קיצוניות. משהו השתנה בכל זאת, למרות שלא היתה שום יוזמה ישראלית רצינית לכך.

בכאנדוג נתקבלו החלטות שהרגיוו את ישראל. אולם החלטות אלה כללה, זו הפעם הראשונה, הכרה מפורשת בקיומה ובכוחות-קיומה של מדינת-ישראל. כמעט כל ארצות ערב התחייבו בינתיים להיכנס למשא ומתן לשלום על בסיס החלטות א"מ משנת 1947.

ישראל לא תוכל לקבל החלטות אלה אולם עובדה היא שאחרי שמונה שנים, בהן היתה מטרת הערבים חיסוד ישראל ככלל, הם השלימו עם הרעיון שיש להשאיר את ישראל בחיים, אם כי מקוצצת. ישנה התפתחות אמיתית, שקטה, אך חיובית.

מלחמה תוקפנית עטורת-נצחון תסיג תה לך זה אחרונה. הפחד הישראלי שוב יפיל את מלוא חיתתו על הערבים.

★★★

הנימוק העיקרי נגד רעיון-המלחמה המתגלם שוב בשאלה הנושנה, אותה העלינו לא פעם בסדרנות עקשנית במדור זה:

מה הזאה?

הסיום ההגיוני של כל מלחמה הוא כיבוש ארצו של האויב. אנגם, מלחמות רבות נסתיימו בהיסטוריה לפני שלב אחרון זה. אולם רק כשהיה ברור לאויב שארצו תיכבש, אם המלחמה לא תסתיים מיד בכניעה או בפשרה.

נצחון פירושו הכרעה צבאית. הכרעה צבאית פירושה השתלטות צבאית על מרכזי הכוח של האויב.

התמונה הדמיונית אשר ציירנוה בראש ניתוח זה, אינה כוללת הכרעה צבאית כזאת. פריצה אל התעלה — כן. השמדת גייסות חיל-השרה — כן. כיבוש בקעת הנילוס, אלכסנדריה, קאהיר, אספי אן — לא. משוט לא תהיה לכך אפשרות פוליטית וצבאית. שלא לדבר כלל על הצורך לכבוש את עמק הנהרניים, את בגדאד וכצורה ומוסול.

במלים אחרות: המלחמה לא תסתיים. תהיה הפוגה, שבית-נשק, אולי אפילו שלום רשמי כפוי, ותחיתוך המעצמות שיח ששו בכפי התפשטות המלחמה המרחבית והפיכתה למלחמת-עולם. אולם המלחמה היסטורית בין העם העברי לבין העם הערבי בי לא תסתיים. היא תיכנס לשלב חדש, אולי מסוכן יותר.

לפי ההגדרה הקלאסית, מטרת המלחמה היא להשיג את השלום. בשביל ישראל, מדינה קטנה, המוקפת אויבים רבים והי מבקשת להגשים מיבצע היסטורי יחיד במינו, זוהי שאלת כל השאלות. האם מלחמת-הסואץ תקרב את השלום הסופי הדרוש לה, או תרחיק שלום זה.

לו היתה קיימת אפשרות של הכרעה צבאית אמיתית, היתה הבטיחה נפתרת. הצבא הישראלי

בקאהיר וכבגדאד היה מכתוב את תנאי השלום ודואג לקיומם בשנים ארוכות של כיבוש. אולם כשי אפשרות זו אינה קיימת, שונה המצב לחלוטין. אי-אפשר להכריח אדם בכוח תתימקלע עוזיו לאהוב אותך, לקשור את חייו לחיך ולשלב את גורלו בגורלך.

נצחון ישראלי על הסואץ ירבו את כל כוחות-ההתנגדות של העולם הערבי. כפחד נוכח גילוי חדש זה של כוח ישראל והתפשטות ישראלית, יבקש העולם הערבי דרך לעמוד במלוכד מול הסכנה המתגברת. סיכויים השלום ייעלמו כליל.

★★★

רק עתה רקע זה אפשר לשקול את דמותו של גמאל עבד אל-נאצר, האיש המאיים לרשת את מקומו של צלאח אלדין ולהקים את ממלכת הערבים.

עבד אל-נאצר לא יצר את התנועה הלא-מית הערבית, את שאיפת הערבים לאיחוד מרחבי, את מרד הערבים במערב, את משאלתם להשתלט על דרכי המים ואוצרות הנפט של מולדתם. כל אלה צרכים היסטוריים. הם שהולידו את גמאל עבד אל-נאצר, לא להיפך.

יתכן שקל כיום לצה"ל להוריד את הסגני-אלוף המצרי מבמת ההיסטוריה. השאלה היא — מי יבוא במקומו?

בסופו של דבר, זוהי הגרלה — הגרלה מסוכנת מאד. במקומו של עבד אל-נאצר עלול לבוא מחר, או בעוד שנה, או בעוד שנתיים, אדם חזק כמוהו, אך עוד יותר קנאי ופחות מפוכח.

המהפכה הלאומית הערבית לא תחוסל, כשם שלא יחוסל שטף מי הנילוס. אולם היא עלולה ללבוש תחת פניו המשופמים של הקציין גבה-הקומה, את פניו המווקנים של מופתי שני.

שעת-הכושר הגדולה למלחמה היא גם שעת-כושר גדולה לשלום.

אם רוצים לעצור את עבד אל-נאצר בכוח, יתכן מאד כי עתה הזמן לעשות זאת. אולם מי שמחליט כי מכל שליטי ערב בעבר, בהווה ובעתיד, עבד אל-נאצר הוא האיש המתאים ביותר לכריחת השלום ההיסטורי בין התנועות הלאומיות של הערבים והערבים, הרי עתה זמנו לקום ולפעול באור פן מעשי למען הדבר.

★★★

החלטה נגד מלחמה יוזמה בקיץ, בבסתיו או בחורף של 1956 אינה החלטה לחוסר-מעשה. אין טעם רב לעמדה מדינית שכל תקוותה לשמוע כמה מלים של שבח ברדיו קאהיר, כציפיה של ילד בגן לדברי הגננת. עתה הזמן להכרעות היסטוריות, למעשים נועזים — לכאן או לכאן, למלחמה או לשלום.

המגדלור של פורטי-סעיד רומז מרחוק — למלחמה או לשלום. אך קברניט שאינו רוצה להגיע לשום מקום, אין לו צורך במגדלור כבדל.

תזכיר

התפטרות אשכול נדרשה עליי התובע במשפט הציבורי הדמיוני שנערך מעל עמודי ה"עולם הזה" (979), הן בגלל הכשר לון הכלכלי המחפיר והן בגלל הנוק הציבורי העצום שנגרם עליי פרשת דירת-השרד.

- השבוע השתתף אשכול באסי
- פה פנימית של כלכלני מפא"י בירושלים, עמד מול דרישה כמעט אחידה שיתפטר מתפקידו, בגלל אותן שתי הסיבות. אשכול הצטדק ש"מי שיבוא במ" קומו לא יהיה יותר טוב." שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר, שנכח באסיפה ונדרש אף הוא להתפטר, הודיע שהיה מוכן ל" כז אלא "המשמעת החפלתית מחייבת אותי להישאר".